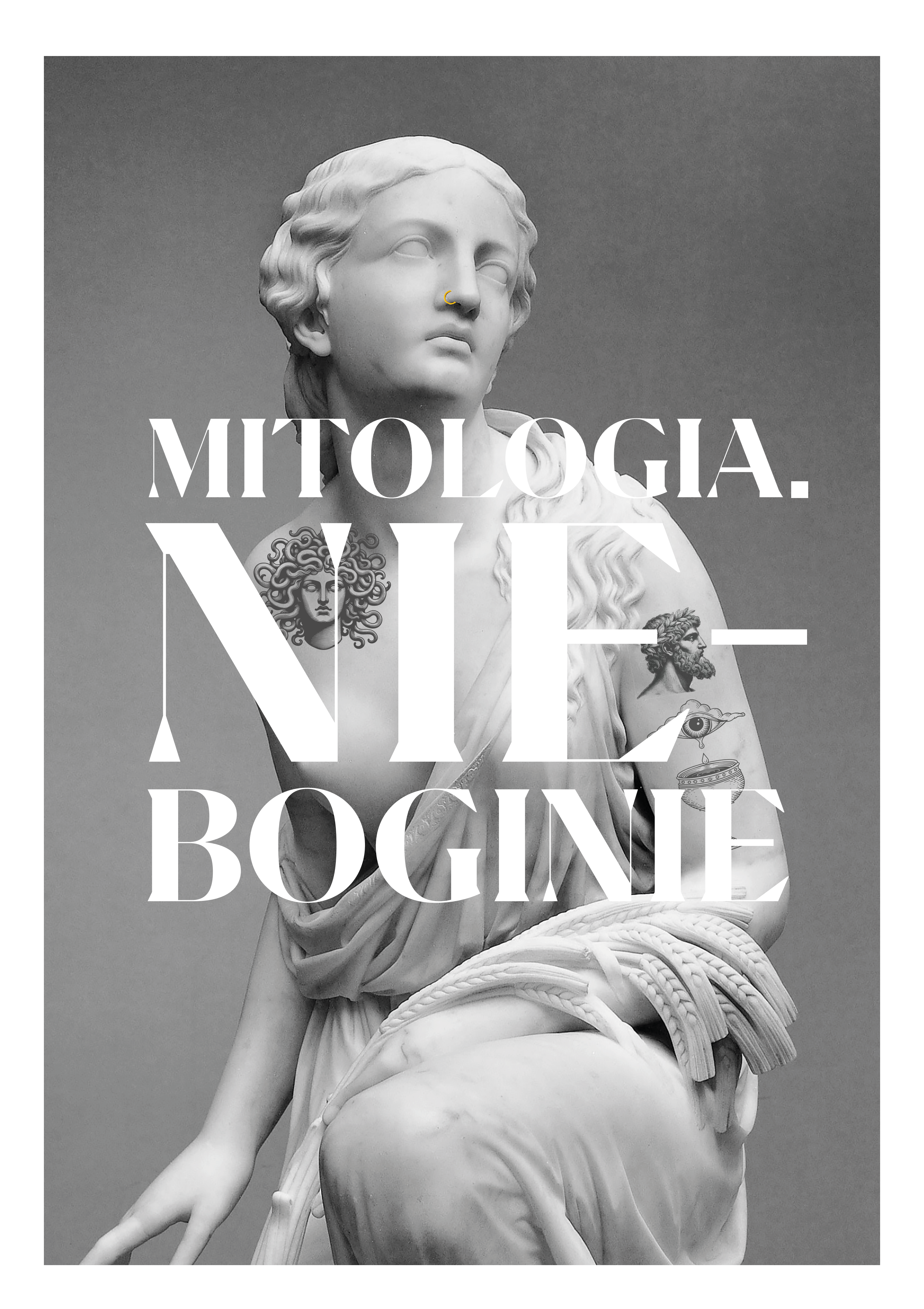

A black and white photograph of a marble statue of a woman, likely a classical figure. She has a serene expression, looking slightly upwards and to the right. She has a small, thin, curved nose ring in her left nostril. Her hair is styled in soft, wavy curls. She is wearing a draped garment, possibly a chiton or himation, which is intricately carved with folds and textures. On her upper left chest, there is a tattoo of a Medusa head with curly hair. On her upper right chest, there is a tattoo of a bearded man's head, possibly a deity or hero. Below the bearded man's head, there is a tattoo of an eye with a tear falling from it into a small bowl. The background is a solid, dark gray.

MITOLOGIA.

NIE-
BOGINIE

DARIA SOBIK

MITOLOGIA.

NIE-

BOGINIE

DRAMATURGIA I TEKST | DARIA SOBIK

REŻYSERIA, SCENOGRAFIA, KOSTIUMY, ŚWIATŁO | JUSTYNA ŁAGOWSKA

MUZYKA | RAFAŁ MATUSZAK

RUCH SCENICZNY | MILENA CZARNIK

VIDEO | TOMEK MICHALCZEWSKI

PREMIERA 27 WRZEŚNIA 2024 SCENA DUŻA

OSOBY

KASANDRA / PANDORA / MEDUZA – ALICJA PARCZEWSKA
ATENA / PERSEFONA / LAURENCE DES CARS – MAGORZATA RYDZYŃSKA
GAJA / DEMETER / EURYDYKA – BARBARA PROKOPOWICZ
KORA / AFRODYTA – AGATA ZIELIŃSKA
ZEUS – CEZARY ILCZYNA
MOJRA PIERWSZA – PAWEŁ PARCZEWSKI
MOJRA DRUGA – MIKOŁAJ TRYNDA
MOJRA TRZECIA – KRZYSZTOF PLEWAKO-SZCZERBIŃSKI
KTÓRYŚ Z AUTORÓW MITOLOGII - PAWEŁ PARCZEWSKI
MIKOŁAJ TRYNDA / KRZYSZTOF PLEWAKO-SZCZERBIŃSKI

ASYSTENT REŻYSERKI | MIKOŁAJ TRYNDA
ASYSTENT SCENOGRAFKI | MICHAEL SIWICKI
INSPICJENTKA, SUFLERKA | AGATA ŻUCZKOWSKA
REALIZATOR ŚWIATEŁ | TOMASZ ŚWIĄTEK
REALIZATOR DŹWIĘKU | ANDRZEJ MATUSEWICZ
OBSŁUGA MIKROPORTÓW | MAREK KWADRANS
OBSŁUGA PROJEKCJI | BŁAŻEJ SZYMAŃSKI/PATRYK KUŚMIERCZYK

A woman with blonde hair, wearing a white sleeveless top and a red skirt, is captured in a dynamic pose on a stage. Her arms are raised high, and her mouth is open as if singing or shouting. The background is dark with blue and purple stage lights. The title text is overlaid on the upper part of the image.

Karta pracy do spektaklu „Mitologia. Nie-Boginie

ADAM GIBKI

Mitologia starożytnych Greków i Rzymian to jeden z największych zasobów kulturowych powstałych w historii cywilizacji europejskiej. W polskiej szkole od lat obowiązkową lekturą jest książka Jana Parandowskiego „Mitologia”. Co roku sięga po nią niezliczona liczba nowych uczniów, którzy zanurzają się w historii o niesamowitym świecie wykreowanym na potrzeby religijne ówczesnych ludzi. Początkowo mity tłumaczyły jedynie funkcjonowanie zjawisk natury, ale wraz z nawiązaniem wiary w bogów z Olimpu podejście do nich się zmieniło. Wierzący wyobrażali sobie odwieczne byty zamknięte w niemal ludzkich ciałach, w bóstwach, które mają emocje i ambicje tak jak oni, ale są nieśmiertelne, doskonałe i wszechmocne. Wraz z rozpowszechnieniem się chrześcijaństwa wiara w nie skończyła się, ale historie o bogach starożytnych Greków i Rzymian zakorzeniły się w kulturze świata i trwają do dziś w postaci tematów i motywów. Niezliczone rzeźbiarskie i malarskie przedstawienia ich przygód wypełniają światowe muzea. Powstało mnóstwo filmów, gier komputerowych i książek inspirowanych mitologią. W popkulturze ostatnimi przykładami są chociażby ekranizacja komiksu „Wonder Woman” o córce Zeusa lub serialowa adaptacja powieści Ricka Riordana o nastolatku, który jest współcześnie żyjącym synem Posejdona. Wykreowany przez starożytnych świat wierzeń jest obfity i niezwykle wielowątkowy, jednak opowiada głównie o mężczyznach. Występujące w nim kobiety są matkami, obiektami pożądania, ofiarami przemocy albo tłem. Pełną wiedzę mamy jedynie o nielicznych bohaterkach takich jak Atena, Hera lub Afrodyta. Czy moglibyśmy wyczytać z mitów coś o kobietach? Czy nie warto poświęcić im uwagi?

ĆWICZENIE 1

Boginie olimpijskie

Panteon greckich bogów był liczny. Zastanów się, ile z nich to kobiety? Czy jesteś w stanie sam_a przypomnieć sobie, ile ich było? Czy pamiętasz ich imiona? Czy jakiś obraz przychodzi Ci do głowy? Pomyśl o tym chwilę. Nie śpiesz się. Każdy twórca wyobrażał sobie je inaczej. Może chciał_a_byś przez chwilę być jedną z nich? Weź kartkę i coś do pisania, wymień imiona bogiń, które przyszły Ci do głowy i opisz ich wizerunek... Jeśli wolisz, możesz coś narysować. Kiedy będziesz miał_a okazję, pochwal się komuś tym, co stworzyłeś_aś i zaproponuj, żeby też zrobił_a to zadanie. Rozmowa o tym może być dla Was zaskakująca. Spektakl „Mitologia. Nie-boginie” opowiada o boginiach, które trwają poza czasem, uwięzione w swoich ludzkich ciałach. Jest matka i córka. Są kobiety, których mężczyźni pożądali i nie mogli znieść ich odrzucenia. Jest uosobienie piękna i wcielenie mądrości. W spektaklu stają się głównymi bohaterkami, a na scenie obserwujemy fantazję na temat ich historii. Jest to opowieść o dojrzewaniu, akceptacji swoich emocji, uczeniu się stawiania granic w świecie nierównych szans i o samostanowieniu. Wiadomo kto był ofiarą w micie o porwaniu Persefony przez Hadesa, ale czy wiadomo czego pragnęła w życiu dziewczyna zanim trafiła do Tartaru?

Czy kiedyś ktoś zastanawiał się nad relacją, jaką miała ze swoją matką? Nigdzie nie ma o tym żadnej wzmianki. Młoda kobieta zostaje wydana przez swojego ojca za mąż pomimo swojej woli, ale czy dokonałaby innego wyboru, gdyby miała do tego prawo? Wiemy, że odebrano Demeter córkę i dlatego pragnęła zemsty. Nie mogąc tego dokonać, zaczęła niszczyć ziemię. Czy gdyby porwano i ożeniono jej syna, a nie córkę, zareagowałaby tak samo? Czy wiedziała, jak sobie radzić z emocjami? Czy umiała je katalizować?

Kiedy Perseusz powołał do życia pierwszego człowieka i ukradł dla niego ogień z Olimpu, zazdrośni bogowie w akcie zemsty stworzyli kobietę. Piękna Pandora obdarzona została przez nich różnymi darami, a jednym z nich był dzban wypełniony wszelkimi nieszczęściami i chorobami, które mogły zgładzić ludzkość na ziemi. Dziewczyna nieświadoma tego, co jest wewnątrz otworzyła naczynie i uwolniła zawartość na zewnątrz.

Czy ktoś się kiedyś zastanawiał nad odpowiedzialnością, która na niej ciążyła? Dlaczego tak łatwo jej przypisano winę, skoro dzban mógł być zwyczajnie nieszczelny? Skąd domniemanie, że to właśnie Pandora wywołała całe zło świata?

ĆWICZENIE 2

Samoregulacja

Nie ma negatywnych i pozytywnych emocji. Wszystkie są bardzo ważne i dobre, bo pozwalają nam być ludźmi. Czasem trudno niektóre z nich odczuwać. Nawet bogowie olimpijscy mieli z tym problem. Kiedy jesteś w silnej emocji i chcesz się uspokoić, to znajdź miejsce na podłodze. Usiądź po turecku, podwiń miednicę do przodu (możesz to robić też na stojąco). Zamknij oczy, zacznij oddychać powoli przez nos. Wypełnij przeponę i płuca powietrzem. Wstrzymaj oddech na chwilę. Wypuszczaj powietrze powoli ustami. Powtórz kilka razy. Nie myśl o niczym, podążaj za oddechem. Miłość jest jedną z najsilniejszych emocji. Istnieje miłość matki do dziecka, przyjacielska, platoniczna i romantyczna. Postacie kobiece w mitach zależne były od bogów – mężczyzn. Oni kierowali się jedynie swoim pożądaniem, nie zważając na zdanie drugiej osoby. Homer w „Iliadzie” pisał o urodzie Kasandry i próbie jej uwiedzenia przez Apolla. Najpierw obdarzył ją darem widzenia przyszłości, a kiedy dziewczyna odrzuciła jego propozycję, w akcie zemsty sprawił, że jej słowa straciły wiarygodność. Mimo że widziała przyszłość, nikt jej nie wierzył. Doprowadziło to w końcu do tragedii, jaką był upadek Troi i śmierć jej mieszkańców. Jediną „winą” Kasandry była jej uroda i odmowa, a jednak została ukarana. Mity o Afrodycie opisują jej liczne romanse i rozkochywanie w sobie ludzi i bogów. Bohaterka świadomie podążała za potrzebą miłości. Czy ktoś ma prawo to oceniać? Czy zawsze trzeba odwzajemniać uczucia innych? Jak ważna jest zgoda i bezpieczeństwo w relacji z drugą osobą?

ĆWICZENIE 3

Połamana rzeczywistość

Wykonanie ćwiczenia ułatwią ci odwiedziny na:

www.collections.louvre.fr/en/

W spektaklu wspomniano o wielu arcydziełach sztuki ze zbiorów Muzeum Luwr. Odwiedź na przykład stronę Muzeum Luwr, poświęć chwilę i obejrzyj ich galerie. Poszukaj takiego zdjęcia, które Ciebie zacieka, rozśmieszy albo wyda się dziwne. Kiedy już dokonasz

wyboru, pomyśl przez chwilę o tym, co czułaś_eś albo co pomyślałaś_eś oglądając spektakl. Możesz przypomnieć sobie jakąś postać albo konkretną scenę. Pobierz zdjęcie na swoje urządzenie i włącz tryb edycji. Wszyscy wiemy, czym jest internetowy mem i jakim jest uniwersalnym narzędziem do tego, by celnie komentować rzeczywistość. Przyjrzyj się raz jeszcze zdjęciu i dodaj do niego tekst. Napis może sprawić, że mem będzie zabawny albo krytyczny. To od Ciebie jako twórcy zależy, co będziesz chciała_a wyrazić. Kiedy skończysz, pochwal się komuś co stworzyłaś_eś. Może to będzie powód do śmiechu albo początek dobrej rozmowy o ważnych sprawach. Możesz też opublikować swój mem w mediach społecznościowych i oznaczyć Teatr im. Stefana Jaracza w Olsztynie.

Relacja romantyczna pomiędzy dojrzałymi ludźmi powinna być oparta na poczuciu zaufania i bezpieczeństwa. Każde z nas niezależnie od płci i orientacji ma prawo do wyraźnego stawiania granic.

Więcej o świadomej zgodzie poczytasz na:

www.sexed.pl/swiadoma-zgoda-fakty-i-mity/

DOFINANSOWANO ZE ŚRODKÓW

INSTYTUCJA SAMORZĄDU
WOJEWÓDZTWA
WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

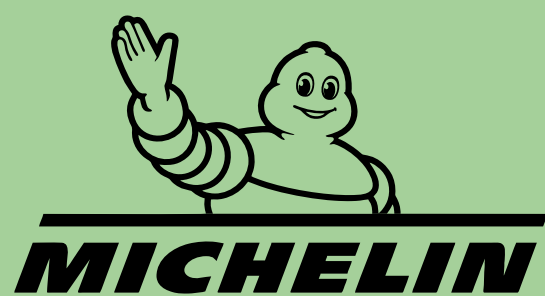

Ministerstwo Kultury
i Dziedzictwa Narodowego

PARTNER WYDARZENIA

PRZYJACIELE TEATRU

TEATR WARMII I MAZUR

Zdjęcia ze spektaklu_Pat Mic

TEATR.OLSZTYN.PL | INSTAGRAM | FACEBOOK TEATROLSZTYN